GAZETA KRAKOWSKA

Nro 20.

Z KRAKOWA DNIA 11 MARCA 1818 Roku WE SZRODĘ

— *Z Krakowa.* —

W dalszym ciągu posiedzenia nadzwyczaynego prawodawczego Seymu d. 6 Lutego.

Co do pytania: „czyli na przypadek zaniesioney skargi z powodu nieważności wyroku Sędzia wyższy po uznaniu takoweyże nieważności w rozpoznawanie sprawy w przedmiocie pryncypalnym wchodzić może, lub nie? Po odczytaney opinii Komitetu prawodawczego, iż nie może, lecz winien odesłać sprawę do Trybunału I. Instancyi.

JW. Słotwiński, Repr. Gminy Okręg. Chrzanów, oświadczywszy się przeciw opinii Komitetu prawodawczego wniosł: wyrok I. Instancyi aczkolwiek dla uchybionych formalności postępowania Sądowego nie ważny, ieżli obeymuie decyzyią w istocie sprawy iest z sprawiedliwością zgodnym, lub niezgodnym; gdy formalności postępowania sądowego iedynie tylko dla wykazania w Sądzie zewnętrznym tego prawa, o który spór do zachowania są przepisanemi, lecz tegoż prawa nie stanowią, a tem samem wtedy, gdy Appelluiący wyrokiem I. Instancyi uciążonym się bydź sądzi i do rozprawy stawa, przedmiotem badania Sądu Appellacyynego bydź przestaią; gdy obowiązkiem Sądu iest stronom trudności processowe uławiać, koszta sporu zmnieyszać, a tem sposobem wymiar sprawiedliwości pożądaney przyśpieszać; gdy celem sądownictwa iest po rozpoznaniu sporu kiedy to bydź może natychmiast prawo do przedmiotu spornego temu do kogo należy przyznawać, a nie wyśledzaniem formalności uchybionych, które iedynie za środki doyścia prawa spornego uważać należy, wymiar sprawiedliwości zwlekać, i to co natychmiast rozsądzonem bydź może formalnościom poddawać, iest przeto zdania, iż Sędzia wyższy po uznaniu nieważności Wyroku w rozpoznanie sprawy w przedmiocie pryncypalnym wchodzić może, do którego wniosku przymowił się JW. JX. Jaroński, Repr. Gminy 7 M. Krakowa, przedstawiaiąc za powód, iż mogą zachodzić osobiste stosunki, co do Sędziów, których wyrok za nieważny uznany, a tak Sędzia wyższy wyrokować winien.

JW. JX. Dubiecki, Repr. Gminy 6 M. Krakowa wniosł: ażeby, gdy wyrok I.

Instancyi z powodu źle sprawowanego Urzędu Sędziów zostanie uznany za nieważny, natenczas Sędzia wyższy winien po uznaniu nieważności w rozpoznanie sprawy w przedmiocie pryncypalnym wchodzić.

JW. Litwiński. Repr. odpowiadaiąc na powyższe wnioski, a razem popieraiąc opinią Komitetu prawodawczego, oświadczył: iż gdy wyrok I. Instancyi przez wyższy Sąd zostaie unieważniony, przestaie bydź wyrokiem, a tak byłoby przeciwko wszelkim wyobrażeniom Appellacyi dopuszczenie teyże w tenczas, gdy nie masz wyroku; co zaś do obawy osobistey przeciwko Sędziom, których wyrok unieważniony, natenczas pozostaie wolność z przyczyn prawnych wyłączenie tychże od sądzenia.

Przystąpiono do wotowania sekretnego i 24 głosami przeciwko 5 zamieniła Izba w prawo. Na przypadek zaniesioney skargi z powodu nieważności wyroku, Sędzia wyższy po uznaniu takoweyże nieważności w rozpoznanie sprawy w przedmiocie pryncypalnym wchodzić nie może, lecz winien odesłać sprawę do Sądu I. Instancyi.

Na posiedzeniu dnia 9 Lutego postanowiła Izba prawodawcza iednomyślnie:

1. Do zapowiedzenia rzeczy ruchomey do dłużnika należącey w rękach trzeciego znayduiącey się prócz dokumentu potrzeba ieszcze Rezolucyi Sędziego.

2. Gdzieby dokumentu nie było zapowiedzenie tylko za kaucyią dozwolone bydź może.

3. Dobra nieruchoma niżey dwoch trzecich części szacunku z detaxacyi wynikaiącego w drodze exekucyi przedane bydź nie mogą.

4. Sekwestracyia dochodów i tradycyia nie będą stanowić stopni exekucyi. Wydzierżawienie zaś przez publiczną licytacyią będzie stopniem exekucyi.

5. Spory w drodze exekucyi między prawem przekonywaiącym, a przekonanym na publiczney Sądu Audyencyi za wezwaniem Patrona przez Patrona przez wyrok rozstrzygane bydź maią.

6. Czwarta tylko część pensyi Urzędnika w drodze exekucyi wierzycielom onegoż może bydź przysądzona.

Co do pytania, czyli exekucyia do osoby dłużnika może mieć kiedy mieysce, lub nie? Po odczytaney opinii Komitetu prawodawczego, iż może mieć mieysce,

JW. IX. Dobiecki, Repr. Gminy 6 M. Krakowa, oświadczywszy się przeciw opinii Komitetu prawodawczego wniosł: iż w wolney Rzeczypospolitey, w którey żyiemy, wolność osobista każdemu iest zabespieczona, a tak areszt osobistey dłużnika mieysca nieznayduie.

JW. Nikorowicz, Prezes Sądu Appellacyynego iako Członek Komitetu prawodawczego, będąc oddzielnego zdania od opinii Komitetu prawodawczego daiącey mieysce exekucyi do osoby dłużnika w linii cywilney, następuiące przedstawił uwagi:

Już sama różność praw, które w tym kraiu względem aresztu osobistego dłużnika moc obowiązuiącą miały, wskazuie potrzebę doyrzałego zastanowienia się nad tym ważnym przedmiotem, gdzie walka zachodzi między istotną godnością człowieka, to iest indywidualną wolnością nieuiszczaiącego się dłużnika, a z drugiey strony kredytem publicznym przez zawie-

dzenie wierzyciela naruszonym. I tak prawo Austryiackie w przypadku, gdy dłużnik wyrokiem Sądowym przekonany wierzyciela nie zaspakaia, a w drodze exekucyi, lub po wyiawieniu maiątku swego pod przysięgą dostatecznego funduszu na satysfakcyią wierzyciela nie okazuie, na ten czas bez żadnego rozróżnienia iakim sposobem, czyli przez winę swoią, lub przez nieszczęście dłużnik stał się niewypłacalnym, aresztowi osobistemu przez rok cały trwać maiącemu mieysce daie, i ieden tylko wyiątek od rygoru tego dopuszcza, to iest, gdy dłużnik przez nieszczęśliwe przypadki bez własney winy do stanu niewypłacalności przyprowadzony, uprzedzaiąc rozpoczęcie przez swoich wierzycieli processów do konkursu, czyli zbiegu wierzycieli cały swóy maiątek dobrowolnie i sądownie poddaie. — Prawo Francuzkie przeciwnie stanowi, iż w ogólności areszt osobisty dłużnika w linii cywilney mieysca nie ma; wyymuie tylko od tego Dobrodzieystwa długi handlowe iako też przewinienie dłużnika przez podeyście wierzyciela, złą Administracyią grosza publicznego i t. p. iako przedmioty z interessem publicznym połączone, a tym samem dla dobra powszechnego ofiary osobistey wolności dłużnika wymagaiące. Przytaczaiąc daley JW. Mowca światłe w tey materyi uwagi, które JW. Baron Reibnitz Pełnomocny Kommissarz Nayiaśnieyszego Króla Pruskiego do Organizacyi tuteyszego kraiu mianowany w Dziele swoim *Igdeale Procedury Sądowey* w Berlinie roku 1815 wydanym umieścił, rzekł: podaie Tenże JW. Baron Reibnitz ostrości prawa kryminalnego dłużników tych, którzyby zaciągniony maiątek rozmyślnie, lub swawolnie ze szkodą wierzycieli rozproszyli, ale w lenii cywilney nie dopuszcza w żadnym przypadku osobistego aresztu dłużnika, i tę wolność osobistą nawet do interessów wexlowych rozciąga, mieniąc bydź środek exekucyi osobistey nie sprawiedliwym, nie moralnym i bez skutecznym; nie zgadza się bowiem z sprawiedliwością, aby osobista wolność iednego Obywatela na korzyść drugiego naruszoną bydź miała, ile że przez to wierzyciel istotnie nic nie zyskuie, bo gdy dłużnik iakiegokolwiek bądź stanu, acżkolwiek zagrożony utratą osobistey wolności z hańbą i utraceniem kredytu połączoną, iednakże nie uiszcza się, iuż tem samym swoią rzeczywistą niemożność dowodzi, a na ten czas wierzyciel exekucyą osobistą bez żadnego dla siebie użytku, i owszem z kosztem na alimenta dla aresztowanego łożonym dopełniaiąc, okazuie, iż tchnie tylko niemoralnym duchem zapalczywości i zemsty, a częstokroć się nawet zdarzyć może, iż dłużnik nie znayduiąc sposobu do zaspokoienia wierzyciela uprzedzaiąc czekaiący go areszt ucieczką się salwuie, a na tenczas i resztą swego maiątku z sobą wynosi i interessa swoie w zawikłaniu zostawia, przez co ieszcze los wierzyciela pogorsza, o ktorey ucieczce możeby nie zamyślał, aniby do iey przedsięwzięcia miał iaki powod, gdyby osobistą wolność zabespieczoną bydź widział. — Do tych uwag przydać i to można, iż wierzyciel wchodzący w czynność z dłużnikiem nie na osobie, lecz na maiątku iego zakłada swe bespieczeństwo, a przeto nie z osoby lecz z maiątku satysfakcyi poszukiewać winien, a wiedząc o istotnym prawie wolność osobistą szanuiącym z przezornością do tego prawa zastosowaną, układy z dłużnikiem zawierać będzie. Ani zarzut ten

iakoby areszt osobisty uważanym bydź mogł za środek przynaglenia dłużnika do uiszczenia się przekonywać może, gdyż zamiar ten nie tylko, że z powyższych uwag celowi swemu nieodpowiada, lecz i owszem od niego odsuwa, bo dług przez wytrzymany areszt roczny podług myśli prawa Austryackiego, nieiako się umarza, gdyż dłużnik po wytrzymanym iednorocznim areszcie, za tenże sam dług powtórnie iuż aresztowanym bydź nie może, przeciwnie zaś dłużnik przy osobistey wolności zachowany, może się pracą i przemysłem dorobić maiątku, z którego wierzyciel, ieżeli nie zupełnego, to przynaymniey cząstkowego zaspokoienia ma nadzieię. Nie małym także byłoby wstrętem dla cudzoziemcuw przybywaiących na czas do tuteyszego kraiu, gdyby dla prywatnego długu z osobistey wolności ogołoconemi bydź mogli; wszakże użytku powszechnego z ich czasowego w tym kraiu pobytu, i wierzyciel sam iuż na tem korzystać będzie, iż przez zaięcie znalezionych przy nich ruchomości satysfakcyą choć w części otrzyma; a do tego przy szanowaney wolności cudzoziemcow wątpić nie można, iż równie z prawa wzaiemności wolność osobista tuteyszego Obywatela w iego kraiu szanowaną będzie. Nakoniec kray nasz iuż od lat dziewięć blisko tem liberalnym prawem z charakterem narodowym naystosownieyszych sprawiedliwie chełpić się może, aoi przez to w zdarzonych przez tak długi przeciąg czasu wypadkach, żadna ważna niedogodność zmiany tego prawa wymagaiąca- dośwладczoną nie była; naysmutnieysza przeto byłoby rzeczą, aby teraz w wolnym Narodzie niewola na dłużnika bez winy swoiey podupadłego wprowadzona była, ile że areszt osobisty nie może bydź uważany, iak tylko za karę, a kara bez przewinienia mieysca nieznayduie. — Przeszedłszy tym sposobem prawa, które w tem kraiu obowiązywały i przytoczone uwagi do obiaśnienia w kwestyi będącego przedmiotu służące, przystąpił JW. Mowca do proponowania takowey zasady prawa, ktoraby równie służyła do zabespieczenia wierzycieli, iako też ochronienia wolności osobistey dłużników. Ten podwoyny cel dopiętym bydź może, gdy do linii kryminalney, a podług okoliczności policyiney odesłany będzie dłużnik ten, ktoryby był przekonany, iż podstępnie wierzyciela uwiodł, ktoryby bankructwa z winy swoiey dopuścił się, ktoryby pociągniony do wyiawienia maiątku swego pod przysięgą takowego wyiawienia uczynić wzbraniał się; zgoła ktoryby przez winę swoią maiątek ze szkodą wierzycieli zmarnował, a gdy takowe wypadki w Kodexie prawa krymioalnego i iego redakcyi obięte zostaną, i nakoniec, gdy przy udowodnioney obawie wyniesienia się z kraiu dłużnika prowizoryiny tylko i to za poręką za osobą daną, odwołalny areszt, podług niżey proponować się maiącey kwestyi zastrzeżonym będzie, iuż na ten czas zupełnie kredyt publiczny obwarowany zostanie. Tu zaś gdzie idzie tylko o ustanowienie zasady samego Kodexu cywilnego, a zatem rzecz dotycze się takiego dłużnika, który bez wykroczenia żadnego szczególnie przez nieszczęśliwe wypadki, iako to: okoliczności czasu, poniesiony zawód, chybiona spekulacyą, i tem podobne zdarzenia niewypłacalnym stał się, przeciw temu osobista exekucya iako cechę kary niezasłużoney nosząca, dopuszczona bydź nie może, a tem bardziey gdy iescze w zaraz następuiącey kwe-

styi roztrząsano będzie, czyli wyiątek co do spraw handlowych ma bydź dopuszczony, a zatem proponowana teraz kwestyia w ten sposób rozwiązaną bydź może: iż exekucya do osoby dłużnika w linii cywilney mieysca nie ma.

JW. Sołtykowicz, Repr. Gminy 5 M. Krak. przymawiaiąc się do powyższego wniosku, przedstawił: pytanie pod rozwagę naszą idące: "czyli exekucya do osoby dłużnika może mieć kiedy mieysce, lub nie?„ nie iest godne wieku tego, w którym żyiemy. Chociaż albowiem w ustawach różnych kraiow przyięto w ostateczney drodze exekucyi areszt na osobę dłużnika, nie można iednak powiedzieć żeby w tem nie były złamane wieczne zasady prawa Natury i prawa stowarzyszenia ludzkiego pod Rządem. Z prawa Natury osoba człowieka iest świętą i niezbędną iego własnością, a stowarzyszenia ludzkiego pod Rządem, cele nie inne były, iak spokoyność w pracy, i używanie iey korzysci, tudzież bespieczeństwo wszelkiey własności, a zatem i osobistey człowieka. Osoba więc człowieka, stowarzyszonego pod Rządem musi bydź wolną, musi bydź nietykalną iego własnością, aby takowym celom stać się mogło zadosyć, winny tylko z tego użycia wolności, na wolności szkodować może: ale winę dobrowolną od nieszczęścia i przypadku ustawy sprawiedliwe rozróżniać powinny. Wina więc dłużnika, od nieszczęścia dłużnika zasługu. ie zapewne na takowe rozróżnienie, którego tak w ustawach obcych, iak w opinii Komitetu prawodawczego, za niemi idącego przypuszczaiącego ogólnie rościągnienie exekucyi na osobę dłużnika nie znayduie. Ale zastanówmy się w szczególności nad czynem między wierzycielem, a dłużnikiem zachodzącym, a powszechnych zasad prawdziwość lepiey się ieszcze wyiaśni. — Każdy wierzyciel pożyczaiący, co drugiemu, gruntuie zwykle bespieczeństwo swoie, albo na maiątku iego, albo na charakterze i uczciwości, albo wreszcie na widzialney staranności, pracowitości i przemyśle tego, któremu pożycza. Ale iestże na świecie taki wierzyciel, którydy własności swey pożyczoney *absolute*, to iest: bezwzględnie na to wszystko, na samey iedynie *osobie* dłużnika hypotekę sobie zakładał? Alboż to żyiemy w tych wiekach, gdzieby osoba dłużnika mogła się zamienić w własność naszą, i stawszy się niewolnikiem naszym wypłacała nam się przymuszoną pracą, lub zaprzedaniem iey, z swoiego długu? Cóż tedy może przyyść u nas wierzycielowi z osoby, ieżeli iuż nie masz przy niey maiątku, z któregoby należytość swoią mógł odzyskać? Tyle chyba zapewne, ile przychodziło wierzycielóm dawnego Rzymu, z okrutnego wprawdzie w postaci, ale mało, albo wcale nie nie różnego w skutku prawa owego dwunastu Tablic, które im pozwalało rąbać na ćwierci swoich dłużników, i dzielić się między sobą poszarpanem ich ciałem! Ustawa przeto rozciągaiąca exekucyą aż na osobę dłużnika, nie będąc w niczem użyteczną wierzycielowi, mieysca w prawodawstwie oświeconem mieć nie powinna. Cóż dopiero, kiedy ta ustawa nie będąc w niczem użyteczną dla prywatnych, stawałaby się ieszcze dwoiakó szkodliwą publicznemu dobru! raz bowiem otwieraiąc drogę do nikczemney zemsty i nienawiści z niecierpliwionych kredytorów uświęcałaby oczywiście nieludzkie i niemoralne uczucia; drugi raz dla dogodzenia tey tylko zemście prywatney, czyniłaby mar-

twym na długi czas członkiem społeczności nie iednego człowieka, któryby iey zróżnych względów mógł się stać ieszcze użytecznym. Owszem ta ustawa samym nawet wierzycielóm byłaby szkodliwą: wierzyciel bowiem utrzymywać i żywićby musiał dłużnika swego uwięzionego przez przeciąg iego niewoli, i byłby razem pozbawiony, choć w części zadosyć uczynienia, ktoreby praca i staranie dłużnika przy swobodzie osobistey przynieść mu mogły. Jeżeli zaś kto zarzuci, iż dłużnik nie mogący bydź zatrzymany, ucieknie, i iedyną iaką mieć może własność swoią ruchomą przed exekucyą uniesie z sobą? Na to odpowiada się: iż aresztowanie, którego dopuszcza ustawa, ostatnim iuż iest stopniem exekucyi, w tenczas tylko maiącym mieć mieysce, skoro dłużnikowi nie pozostaie iuż nic więcey na satysfakcyą wierzyciela oprócz osoby; więc ustawa ta nie zapobiega przypadkowi w zarzucie wyrażonemu. Ale środki ostrożności nikomu nie są zabronione; i tak dłużnik bez czekania nawet na stopnie w exekucyi przepisane, przytrzymanym bydź może, iako niegodziwe zamiary zdrady na krzywdę wierzyciela czyniący przestępca. Lecz to do innego wcale pytania należy, a iako wybornie dopiero wyłuszczył w głosie swoim JW. Prezes Appellacyi, rzecz ta z linii cywilney, do linii kryminalney i policyi poprawczey przechodząc, inny przedmiot uczynku stanowi, i nic wspólnego moim zdaniem z uważanym *po prostu* dłużnikiem, i długiem iego nie ma. Pomiiaiąc inne zarzuty przez JW. Prezesa Appellacyi iak naydokładniey zbite, (*rzekł*:) pytam się wreszcie, czego może chcieć ustawa przepisuiąca exekucyą i iey porządek przeciwko dłużnikowi? Oto chce ona zadosyć uczynienia wierzycielowi. Jakież zadosyć uczynienie będzie on miał z osoby, ieżeli przy niey żadney iuż nie masz własności? Chyba, powtarzam dogodzenie tylko zemście i nienawiści swoiey; a tego ustawa sprawiedliwa i moralna chcieć nie powinna. Ustawa także pomieniona nie może mieć w celu, ani chcieć kary na dłużnika; boby ta padać mogła bez różnicy równie na *niepoczciwego* iako i na nieszczęśliwego tylko. Więzić zaś bez uznania winy, bez osobnego na to Sądu, mogłożby bydź większa nad to okrucieństwo i niesprawiedliwość? większe powikłanie się w celach? większe pomieszanie przedmiotów cywilnych i kryminalnych, w iedneyże i tey samey ustawie? — Ponieważ przeto opinia Komitetu prawodawczego dopuszczaiąca exekucyi na osobę dłużnika: nie odpowiada zasadom prawa natury i politycznego, ani istotnemu celowi o iaki idzie w ustawie; ponieważ kredytor nic przez nią nieżyskuie, bo mu nic z osoby ogołoconey z wszelkiego maiątku przyyść nie może; ponieważ z nieszczęśliwym i nie poczciwym dłużnikiem iednako obchodzić się nie godzi; ponieważ wolność osobista samemu tylko przekonanemu winowaycy odięta bydź może; ponieważ, nakoniec wierzyciel na maiątku, na charakterze dłużnika, na staranności, pracowitości i przemyśle iego nadzieię odebrania swoiey należytości mógł gruntować, nigdy zaś bezwzględnie na to wszystko na samey tylko osobie iego; a zatem też nie może poszukiwać zaspokoienia siebie tylko na maiątku iego, ani nieszczęśliwego i przez niełaskę losu zruynowanego, a przez to iedynie zawod mu czyniącego, sroższem przyciskać nieszczęściem gnębiąc iego osobę, z którey żadnego pożytku ciągnąć nie może, i która dla niego samego iest owszem tylko

ciężarem: z tych przeto wszystkich powodów łączy się z zdaniem JW. Prezesa Appellacyi i Członka Komitetu prawodawczego odsełaiącem do linii kryminalney niepoczciwych i źle używaiących kredytu dłużników, i iest przeciwko ustawie nieużyteczney wierzycielom, a nasycać tylko mogącey zemstę prywatną; zemstę należącą raczey nad zbrodniami do samey społeczności, którey powszechnemu dobru na tem zależy, aby kredyt publiczny nie upadał, aby bezprawia i występki nie uchodziły bez kary.

Przystąpiono do wotowania sekretnego i 19 głosami przeciwko 9 zamieniła Izba w prawo exekucyia do osoby dłużnika w linii cywilney mieysca nie ma.

Co do pytania; czyli w sprawach handlowych ma mieysce exekucyia do osoby dłużnika. Po odczytaney opinii Komitetu prawodawczego, iż ma mieysce.

JW. Morbitzer delegowany Senator, oświadczywszy się przeciw opinii Komitetu prawodawczego wniosł: iż gdy w sprawach cywilnych nie został dopuszczony areszt osobisty, podobnież w handlowych mieysca mieć nie powinien, boby się to sprzeciwiało Konstytucyi, która w obliczu prawa wszystkich równemi czyni i równey poddaie opiece.

JW. Dubiecki, Repr. Gminy 6 M. K. odpowiadaiąc na powyższy wniosek przedstawił: iż w sprawach handlowych areszt osobisty winien mieć mieysce, tak z powszechnego zwyczaiu, iak równie z natury umowy podług, którey poddał się temu prawu.

Przystąpiono do wotowania sekretnego i 16 głosami przeciwko 12 zamieniła Izba w prawo:

W sprawach handlowych ma mieysce exekucyia do osoby dłużnika,

Poczem JW. Marszałek odroczył posiedzenie do dnia 10 Lutego r. b.

Leon Chwalibogowski,
Sekretarz Seymowy.

Z Warszawy d. 3 Marca.

Wypis z Rozkazow dziennych do woyska Polskiego Jego Cesarzewicowskiey Mości W. Xięcia Konstantego.

Dnia 25 Lutego 1818.

Za Naywyższym Rozkazem.

Otrzymuią żądane dymissyie

Dla słabości zdrowia

W piechocie: Z pułku 1go liniiowego, podporucznik Antoni Jeruzelski, w stopniu Porucznika. — Z pułku 5go liniiowego, Kapitan Franciszek Krauze. — Z pułku 1go strzelców pieszych, Major Jan Płonczyński, w stopniu podpułkownika, z pozwoleniem noszenia munduru.

Dla interesow familiynych

Z tegoż pułku, podporucznik Antoni Poleski.

W Korpusie Artylleryi i Inżynierów: Z kompanii Minerów, sierżant starszy Joachim Dąbrowski, w stopniu podporucznika z woyska.

Przechodzi na Reformę
za niegorliwe pełnienie obowiązków

W piechocie: Z pułku 3go liniiowego, podpułkownik Jan Szmauch,

---

Dalszy ciąg wyszczególnienia Posłów i Deputowanych na Seym następuiący wybranych od zgromadzeń politycznych, których Protokóły są dotąd nadesłane i przez Senat stwierdzone.

Z Woiewództwa Krakowskiego.

Posłowie.

Z Powiatów: Jędrzeiowskiego, Felix Wiesiołowski.

Krakowskiego, Dawid Oebschelwitz.

Kieleckiego, Ignacy Hr: Komorowski.

Deputowani.

Z Okręgu Gminnego: Miechowskiego, Franci: Borkiewicz.

Z Województwa Sandomierskiego.

Posłowie.

Z Powiatów: Opatowskiego, Jerzy Dobrzański.

Staszowskiego, Ignacy Hilary Hrab: Moszyński.

Z Województwa Kaliskiego.

Posłowie.

Z Powiatów: Szadkowskiego, Ludwik Walewski.

Ostrzeszowskiego, Józef Karsznicki.

Wieluńskiego, Konstanty Wichliński.

Wartskiego, Józef Stawowski.

Konińskiego, po śmierci Władysława Hrabi Gurowskiego wybranego na Posła z tego Powiatu, Senat przeznaczył w iego mieysce Posłem Józefa Zbiiewskiego byłego drugim Kandydatem do tegoż Poselskiego Urzędu.

Deputowani.

Z Okręgu Gminnego: Cyrkułu II. Miasta Kalisza, Józef Zychliński.

Z Województwa Płockiego.

Posłowie.

Z Powiatów: Pałtuskiego, Józef Młodzianowski.

Ostrołęckiego, Piotr Staniszewski.

Deputowani.

Z Okręgu Gminnego: Płockiego, Xiądz Łukasz Przyłuski.

Z Województwa Mazowieckiego.

Posłowie.

Z Powiatów: Łęczyckiego, Bogumił Szołowski,

Zgierskiego, Antoni Ostrowski.

Gostyńskiego, Jan Chryzostom Mikorski.

Orłowskiego, Kazimierz Sokołowski.

Deputowani.

Z Okręgów Gminnych: Cyrkułu II. Miasta Warszawy, Adryan Łuczyński.

VI. . . . . . Walenty Maiewski,

Z Okręgu Łęczyckiego, Xiądz Jan Jakubowski.

Stanisławowskiego, Antoni Siarczyński, w mieyscu Stanisława Kopycińskiego, który acz naywiększą ilość kresek na tem zgromadzeniu zyskał na Deputowanego, gdy iednak przepisaney konstytucyią kwoty złotych Polskich 100 podatku nie płaci; przeto Senat postanowił, aby drugi Kandydat naywięcey kresek po Kopycińskim maiący, zupełnie posiadaiący prawem przepisaną kwalifikacyią, uważany był za Deputowanego na Seym od Zgromadzenia Gminnego Stanisławowskiego.

Z Województwa Podlaskiego.

Posłowie.

Z Powiatów: Węgrowskiego, Józef Grabowski.

Bialskiego, Jakób Buczacki,

Deputowani.

Z Okręgu Gminnego: Łukowskiego, Jakób Soćko.

Gdy reszta Protokółów czynności Zgromadzeń Politycznych nadesłaną i przez Senat zatwierdzoną zostanie, podane będą do wiadomości publiczney osoby na Posłów i Deputowanych wybrane od tychże Zgromadzeń.

Za Zgodność:

Sekretarz Jeneralny Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętr: i Policyi

Aug: Karski.

DODATEK DO Nro 20. GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 11. MARCA 1818 Roku WE SZRODĘ.

Z Berlina d. 3 Marca

W przeszłą sobotę N. Król raczył wysłanemu z Szwecyi do stolicy tuteyszey aktualnemu Szwedzkiemu Szambelanowi i Jen. majorowi Bergenströhle, dać prywatną audyencyią, na ktorey doniosł N. Panu o śmierci N. Króla Karola XIII i o wstąpieniu na tron teraz panuiącego N. Króla Szwedzkiego Karola Jana. Potem Baron Taube oddał JKMci wierzytelny list iako nadzwyczayny Poseł i pełnomocny Minister Szwedzki przy Dworze tuteyszym.

Z *Londynu d 21 Lutego.*

Dzisieysza gazeta Goniec ogłasza list z Wiednia, podług ktorego Cesarz Austryiacki obiąć znowu ma koronę Cesarstwa Niemieckiego, z tym dodatkiem, iż Następca tronu Austryiackiego przeznaczony iest na Króla Niemieckiego, a Arcy Xżę Karol na feldmarszałka Rzeszy, iakoteż iż kancelaryia Rzeszy ma bydź w Wiedniu przywrocona. Rzecz ta przy dzisieyszym urządzeniu Niemiec, nie znayduie tu wcale wiary.

W przeciągu 120 lat prawo *Habeas Corpus* było 10 razy zawieszone, ale raz tylko, Ministrowie, ktorzy go żądali, wnieśli z własney woli o iego zniesienie.

Pogłoska, iakoby Bonaparte bardzo chorował i nogi mu spuchły, nie potwierdziła się podług naynowszych doniesień z wyspy S. Heleny.

Poprzedzaiącego wieczora wystrzelenie do Xcia Wellingtona, był podług pism naszych, u niego officer Hanowerski, a podług innych Belgicki, z ktorym dla pewnych przyczyn nieprzyiemnie się rozstał. Odchodząc łżył ten officer okropnie Xcia, co iego officerowie słyszeli.

Podług listów z Antigua pod d. 2 Stycznia Murzyni tamteysi okazuią znowu skłonność do buntu, dla czego milicyia stać zawsze musi w gotowości do drogi.

Hr. Moira, teraźnieyszy Margr. Hasting, wielkorządca w schodniey Jndyi, oczekiwany iest na końcu b. r. na powrot do Anglii.

Z powodu zaręczenia Xcia Następcy Hessen-Homburga z Królowną Elżbietą, oprocz Rodziny Królewskiey, daią wiele osob uczty. Onegday Ambassador Austryacki, Xże Esterhazy, dał wspaniały e-

błąd, na ktorym znaydowało się oprócz Pana Młodego i Xcia Rejenta, wiele innych osób.

Jedno z pism tuteyszych wyraża z żalem, iż z 658 członkow parlamentowych zaledwo 200 znayduie się na posiedzeniach obecnemi.

Papiery nasze, które podniosły się cokolwiek, spadaią za naymnieyszą pogłoską, iak n. p. z powodu zaięcia Florydy przez północną Amerykę, wyiazdu posła Angielskiego z Wasyngtonu, pożyczki Francuzkiey, zamachu na życie Wellingtona i. t. d.

Z Paryża d. 20 Lutego.

Wczoray w pałacu Tuilleries uwięziony został człowiek, ktory udawał się bydź Delfinem (Ludwikiem XVII). Pokazało się potem, że to był syn pomieszanych zmysłow byłego Radcy stanu Dufresne, ktory iuż w domu obłąkanych w Charenten siedział.

Z powodu wystrzału do Xcia Wellingtona uwięzione tu zostały dwie osoby, na ktore pada podeyrzenie, ponieważ widziano ie przed tem zdarzeniem zawsze z wąsami, a potem bez wąsow. Jeden z tych uwięzionych ubierał się po żebracku i miał przy sobie 1500 fr. Pistolet z dwiema rurkami, z ktorych iedna była ieszcze nabitą, znaleziono na ulicy S. Magdaleny.

Wielu officerow głownego sztabu Angielskiego we Francyi przybyło z rozkazu Xcia Wellingtona do Paryża.

W tey chwili zabrano tu 14 paszkwilow, i autorów, Drukarzow i roznosicieli ich pod sąd policyi poprawczey oddano.

Rozchodzi się tu pogłoska, że i nasz Król uda się na kongres Monarchow tego lata do Niemiec.

Od Brzegów niższey Elby d. 26 Lutego.

Zmarły Król Szwedzki miał w ostatniey woli swoiey rozporządzić, iż żałoba po nim niema nad 3 miesiące trwać, a teatry i zabawy w 6 tygodni maią bydź otworzonemi. Wszystkie gotowe pieniądze, należące do niego dobra Rosensberg i kleynoty odkazał Królowey, a po iey śmierci koronie.

Koronacyia nowego Króla nastąpić ma w czasie zebranego teraz Seymu. — W Norwegii rozpoczął się także d. 2 b. m. Seym.

Rozmaite Wiadomości

J. Krolewicowska JMość Następca tronu Pruskiego w swey podroży do Włoch, przeiechał d. 19 Lutego z rana z orszakiem swoim przez Augszburg.

Liczba w Klastorze na gorze S. Bernarda, rozdanych w roku 1817 porcyy iedzenia, wynosi 34 863.

Wielki Xże Rossyyski Michał przedsięwziąść w krotce ma podroż przez Europę, udaiąc się naprzód do Anglii.

Złotnik Wolf w Dreznie wynalazł metalową kompozycyią, ktora nie tylko ma podobieństwo do srebra, ale wszystko z niey tak, iak ze srebra z łatwością wyrabiać można; z tego powodu nazwał ią Argyrophan. (srebro na oko) Podług iego podania, ma bydź na stołowe naczynia bardzo dogodną.

W Zerbst podczas ostatniego wielkiego wichru, otworzyło się na podworzu iednego rolnika źrodło, ktore nie tylko cały podworzec zalało, ale nawet sąsiedzkie domy tak podmoczyło, iż się obalaią.

Król Hiszpański ma ziechać na odbywać się maiący tego lata kongres Monarchów.

Dnia 9 i 10 Marca 1818
Cena zboż rożnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1. Zł.	gr.	2. Zł.	gr.	3. Zł.	gr.	4. Zł.	gr.
Pszenicy	26	—	24	—	22	—	20	—
— Żyta	19	15	18	5	17	15	17	—
— Jęczmienia	20	—	18	15	17	—	16	—
— Owsa	12	—	11	15	11	—	10	15
— Jagieł	38	—	36	—	34	—	30	—
— Grochu	20	—	19	—	18	—	17	—
— Rzepaku	38	—	36	—	35	—	34	—

Bieg Pieniędzy w Wiedniu d. 4 Marca.

Czer Zł Hollenderski Szeinami Zł. r.
Czer. Zł. Cesarski.
Moneta konwencyyna za 100 . Zlr. 285 2/8

W Krakowie d. 9 Marca.

Czer. Zł. Holl: monetą Courant	Złp.	19	gr.	3.
— detto Cesarski	—	18	—	22.
Fryd. Pruskie	—	33	—	—
Luidor	—	36	—	—
Złoto frankowy	—	31	—	12
Szeluy Wiedeńskie za 100	—	275	—	—
Złoty ryński Szeinami	—	1	—	14

Towarzystwo Przyiacioł Muzyki w Krakowie.

Muzyka do wysokiego za dni naszych doprowadzona stopnia, stała się prawie istotną częścią dobrey Edukacyi, i niedziw, bo ta niewyczerpana w dziełach i wynalazkach swoich sztuka przez swóy wpływ i moc, iaką ma nad umysłem i sercem człowieka, zaymuiąc nasze uczucia, iest w stanie nadać czynom naszym w wszelkim względzie nader ważny kierunek. Aby więc Muzykę w Wolnym kraiu naszym zbliżyć do iey właściwego przeznaczenia, przedsięwzięli przyiaciele Muzyki połączyć się w Towarzystwo, maiąc szczególniey w zamiarze podźwignienie, doskonalenie i upowszechnienie w kraiu Muzyki. Gorliwy o wzrost i zakwitnienie nauk, talentów, kunsztów i umieiętności Wysoki Rządzący Senat W. N. i ś. N. M. Krakowa i iego Okręgu, uwieńczył ich usiłowania, gdy nietylko Reskryptem swoim z d. 9 Lutego r. b. N. 353 założenie Towarzystwa i iego ustawy potwierdził, ale i poźnieyszym z d. 19 t. m. i r. do liczby 462 wydanym Lokal w Zamku Królewskim na obrady, ćwiczenia i skład Muzykaliow wyznaczył, a iego Naczelnik JW. Stanisław Hr Wodzicki, Senator Kasztelan Król. Polskiego, Ord. S. Stanis. Kawaler, Urząd Prezesa Towarzystwa przyiąć raczył. — Ustawy Towarzystwa wkrótce drukiem ogłoszone zostaną; tu poprzedniczo uwiadomia się przyiacioł Muzyki, iż chcący przystąpić do tego Towarzystwa, maią zgłaszać się do JW. JX. Sebastyana Hr. Sierakowskiego, bywszego Kustosza Koronnego, Rektora Akademii Krak: Senatora W. M. K. Proboszcza Katedralnego Krak. Kawal: Ord. S. Stanis: 1: Klas: Zastępcy Prezesa Towarzystwa, lub do Sekretarza, tegoż Towarzystwa X. Jacka Janowskiego, w Zamku Krakowskim pod liczbą 160 przy Kościele Katedr: zamieszkałego, gdzie w każdą Niedzielę wpisać się mogą. — Fundusz Towarzystwa stanowi składka roczna złp. 12 od członków czynnych; składaiący ią z gory na lat 10 w kwocie złp. 120 należy do liczby Fundatorów i na zawsze wolnym iest od składki. Członki honorowe same oznaczaia ilość płacy. Opłata liczy się od dnia 1 Listopada 1817 iako Epoki założenia Towarzystwa. Kassierem iego iest Jan Nowakowski, mieszkaiący przy placu S. Szczepana pod Nrem 361.

W Krakowie d. 26 Lutego 1818.

OGŁOSZENIA.

Trybunał Cywilny pierwszey Instancyi Woiewodztwa Krakowskiego. Z powodu iż termin do uskutecznienia wyboru Administratora Dóbr massy kredalney Teodora Wessla na dzień 18 Grudnia r. z. naznaczony, dla niestawienia się wierzycieli teyże massy, bezskutecznie upłynął, Trybunał przeto nowy w tey mierze termin na dzień 9 Kwietnia r. b. godzinę 3 po południu wyznacza, na którym równie wieś Strzegowa w Powiecie Pileckim, Woiewództwie Krakowskiem leżąca, a do massy wspomnioney Teodora Wessla należąca w trzechletnią possessyią od dnia 24 Czerwca 1818 r. zaczynać się maiąca, pod warunkami w Kancellaryi Trybunału dla potrzebney każdego informacyi złożonemi, więcey daiącemu przez publiczną licytacyią wypuszczone zostanie, w skutku czego Trybunał wzywa tak wierzycieli massy krydalney Teodora Wessla iako też wszystkich chęć licytowania maiących; pierwszych dla naradzenia się względem wyboru Administratora Dóbr rzeczoney massy, którego Trybunał w razie przeciwnym na niebezpieczeństwo tychże wierzycieli z Urzędu mianować będzie; ostatnich zaś końcem nabycia proponowaney dzierżawy, do którey warunki w Kancellaryi Trybunału przeyrzeć mogą, ażeby przed Delegowanym Sędzia Trybunału W. Dwernickim na terminie oznaczonym stawili się. W Krakowie d. 9 Lutego 1818 r.

M. Gostkowski, Prezes.
Mochnacki, Sekretarz.

Podpisany Rezolucyią Trybunału I. Instancyi Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i iego Okręgu pod dniem 25 Lutego r. b. do Nru 299 wyszłą, do sprzedaży kamienicy iedney przy ulicy Szerokiey pod liczbą 78, a drugiey przy ulicy Grodzkiey pod L. 82 w Krakowie położonych, niegdy ś. p. Antoniego Szretera, Obywatela Miasta tego własnych, delegowanym będąc. Ninieyszym zawiadomia, iż też kamienice urzędownie przez trzech w sztuce biegłych Taxatorów przysięgłych oszacowane, a mianowicie pod Nr. 78 zł. pol. 10,440, zaś pod Nr. 82 z. p. 5,560, przez publiczną licytacyią przygotowawczo przed podpisanym odbydź się maiącą; pierwsza dnia 9tego Kwietnia r. b. a druga pod Nr. 82 oznaczona dnia 13go tegoż samego miesiąca i roku za gotową srebrną monetę kurs w kraiu tym maiącą, sprzedane będą. Życzący sobie takowych nabydź, zechcą się na terminach wyżey wyszczególnionych, w kamienicach licytacyi podpadaiących, o godzinie 9tey przed południem, zaopatrzeni w wadia przyzwoite, dziesiątą część summ szacunkowych wynosić maiące, znaydować. Co się tycze warunków licytacyi, o tych każdego dnia z rana u podpisanego Kommissarza zainformować się można będzie, które także przed rozpoczęciem się licytacyi głośno odczytane zostaną. W Krakowie d. 26 Lutego 1818 r.

J. Miętuszewski.

JW. Łukasz Graf Bninski, Starosta Sokolnicki, orderow rożnych Kawaler, zamieszkały w dobrach w Gubernii Wołyńskiey w Jmperii Rossyiskiey położonych maiąc dobra Dziedziczne iako i różne stosunki interessów tak w Królestwie Polskim iako i w W. Xięztwie Poznańskim iest w przypadku, iż Sekretarz niego Antoni Pedgorski przekonany o fabrykacyą podpisów i ręki iego, skradł przy różych ważnych familiinych Papierach-Skryptach, i Pieniądzach, pieczęć rodowitą; łatwo więc mógłby fabrykować, zbywać nawet i pod dawną datą obligi Rewersa lub inne ważne ręczne Transakcye. Oświadcza wiec, iż przeciwko wszelkim ręcznym nieurzędownie sporządzonym dokumentom protestuie się, ostrzegaiąc wszelkich Jnteresantow, iż takowe ani przyimować, ani okupować, ani takowym w żadnym sposobie zadosyć czynić niebędzie Jmieniem JW. Łukasza Grafa Bninskiego do wiadomości podaie umocowany do tey czynności.

Andrzey Rudzki.

Niżey podpisany Komornik sądowy Powiatów Miechowskiego i Olkuskiego do powszechney kogo to interessować może podaie do wiadomości, iż w dniu 15 i następnych Marca r. b. od godziny 9. z rana zaczynaiąc, odbywać się będzie w Mieście Obwodowym Olkuszu w Kancelaryi Komornika pod L. 58. Sprzedaż zaiętych Effektow, iako to: Sprzętow domowych drewnianych, Cyny, mosiądzu, Sukien żydowskich, komód, krzeseł, kanap, garca miedeianego, 4. wołów, zboża, bydła, i. t. p. tudzież wydzierżawienie Domu pod L. 38. w Rynku miasta Olkusza stoiącego, z piwnicą, Jzbą Szynkowną, na rok ieden, życzących licytować na dzień i godzinę powyż zaprasza. W Olkuszu dnia 20. Lutego 1818 roku.

Prendowski.

Prezes Sądu Appellacyynego Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i iego Okręgu. Stosownie do artykułu 118 Kodexu Cywilnego podaie do publiczney wiadomości, iż Trybunał I. Instancyi tegoż kraiu, na prośbę Katarzyny z Palów Niemczykowey włościanki z wsi Luszowic do Państwa Jaworzna należącey, żądaiącey ogłoszenia nieprzytomności Małżonka Kaspra Niemczyka więcey od lat czterech w mieyscu ostatniego zamieszkania w Wsi Luszowicach nieprzytomnego, wydał w dniu 22. Grudnia r. z. 1817. stosownie do arty: 116. Kod. Cywil. Wyrok polecaiący dalsze dochodzenie nieprzytomności wspomnionego Kaspra Niemczyka Sędziemu Pokoiu Okręgu Chrzanowskiego. — W Krakowie d. 19 Lutego 1818 roku.

Nikorowicz.

Raubach Sekr. Sądu Apell:

Dnia 12 Miesiąca Marca 1818 roku o godzinie 9 ranney w Domu przy Ulicy Szpitalney pod L. 502. sprzedane będą za gotową wypłatę Narzędzia Stolarskie, Machiny i t d. Chęć kupienia maiący zechce się w oznaczonym mieyscu i czasie znaydować. — w Krakowie Dnia 5go Marca 1818.

Jan Nep. Franki, Komornik.